

FRANKENSTEIN

(Frankenstein, the Panto)

Kluchtig griezelverhaal met muziek in twee bedrijven
voor kinderen tot 90 jaar

door

DAVID SWAN

vertaling

Koen Wassenaar

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **FRANKENSTEIN - FRANKENSTEIN, THE PANTO** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DAVID SWAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1989 by DAVIS SWAN

Copyright: © 1989 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **16** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde
rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES (in volgorde van opkomst):

Herr Pumpernickel: een herbergier. Een uitzonderlijke hielenlicker en onderdanig persoon. Hij papt aan met iedereen die geld lijkt te hebben, maar is ook niet te beroerd om een arm mens zijn laatste cent af te troggelen. Hoewel gemeen tegen Heidi, is het geen ultieme slechterik en dient met enige humor te worden gespeeld.

Frau Pumpernickel: zijn vrouw. Ze is een spilziek mens die altijd het beste voor heeft met... zichzelf. Ze heeft een onstilbare honger naar kitsch en denkt dat haar lompe gedrag het toppunt van etiquette vormt. Ze vormen een egoïstisch stel dat prima bij elkaar past.

Frankie: hun werknemer, moet als een geloofwaardig persoon worden neergezet. Hij heeft zijn hart op de goede plaats, is vrolijk en graag gezien... het publiek moet hem als vriend zien. Zowel zijn rol van brutale werknemer als de rol van hersenloos monster neemt hij weinig serieus.

Heidi: een weeskind dat wordt uitgebuit door de Pumpernickels, omdat ze een hulpeloos weeskind is. Desondanks is ze geen meelijwekkend figuur. Ze is vrolijk, ijverig, recht-door-zee en klaagt nooit.

Kodak: haar hond. Dit is een uitdagende rol zonder tekst. De speler moet zoveel mogelijk hondenmanieren in zijn spel verwerken: likken, snuffelen, krabben...

Kespjes: page van de prins is een praktisch ingesteld mens die zich geen knollen voor citroenen laat verkopen. Hij is ouder en wijzer dan Ludwig en moet hem regelmatig uit de brand halen.

Prins Ludwig: van Beieren probeert zich als een groot edelman voor te doen, maar heeft te weinig ervaring om enige indruk als zodanig te maken. Hij is verlegen, licht vergeetachtig en sterk afhankelijk van Kespjes.

Professor Kierewiet: een krankzinnige, verstrooide professor. Hij dient een gemaakt, maar begrijpelijk Duits accent te hebben. Zijn rommelige kleren en verwilderde haar vormen het bewijs dat grote denkers weinig tijd hebben om aan hun uiterlijk te besteden.

Juf Nelie: een hoofdjuffrouw. Ze is rap van tong, uitbundig en onverschrokken. Wat haar meisjes betreft, is ze door niets te choqueren. We moeten de indruk krijgen dat haar gedrag het resultaat is van haar intensieve opleiding.

Brigitte Blok: een schoolmeisje. Een dom blondje en een gelukzoekster. Ze is zeer bekwaam in het aan de haak slaan van de 'juiste' man. Ze moet er sexy uitzien in haar schooluniform en zelf de

indruk hebben dat ze het middelpunt vormt van de verzamelde mannelijke aandacht.

Maribel de Korte: een schoolmeisje. Ze is een luie nietsnut. Eigenlijk kan niets haar iets schelen, wat tot uitdrukking komt in haar slonzige uiterlijk en ongeïnteresseerde gedrag.

Agnes Vegenaar: een schoolmeisje. Een hyperactieve feeks die bijzonder snel op haar teentjes getrapt is en een goed ontwikkeld gevoel voor criminele activiteiten heeft.

Constance van der Klap: een schoolmeisje, dat het lievelingetje van juf Nelie is. Ze gedraagt zich lief en netjes, maar is in feite het brein achter de bende.

Esther Pasgedaan: een schoolmeisje. Ze is een hypochondrische zeur. Ze zou graag in het middelpunt van de aandacht staan, maar dat lukt haar nooit. Ze laat zich door iedereen voor het karretje spannen.

Graaf Dracula: een vampier, maar in wezen een nuf uit de hogere kringen. Zijn manieren zijn vlekkeloos en hij praat geaffecteerd. Als vampier een mislukking en als zijn oma er niet was geweest dan was hij eeuwen geleden al overleden.

Granula: zijn oma, ziet er oud en versleten uit, maar het uiterlijk kan misleidend zijn. Wanneer nodig, is zij nog altijd sneller dan het licht. Ze is kwaadaardiger dan Dracula en heeft hersenen voor twee.

Opmerking: de scènes worden afwisselend op het volledige toneel en voor een (tussen)doek gespeeld. Dit is om zonder tijdverlies decorwisselingen mogelijk te maken.

DECOR:

Zo nodig aan het begin van een scène of bedrijf.

U DIEN T BIJ UW ZAALEIGENAAR TE INFORMEREN OF DE MUZIEKRECHTEN IN EEN TOTAALCONTRACT WORDEN VOLDAAN. IS DIT NIET HET GEVAL DAN DIEN T U CONTACT OP TE NEMEN MET: BUMA/STEMRA

MUZIEK:

Het onderstaande is een lijst van de gebruikte nummers. Hoewel de muziek essentieel is voor het type toneel, zijn van de meeste nummers slechts fragmenten gebruikt. De vertalingen van liedteksten zijn tussengevoegd in de dialogen. Bovendien worden de nummers die uitsluitend als instrumentaal zijn bedoeld in de tekst zelf vermeld. Uiteraard staat het een uitvoerend gezelschap vrij andere nummers dan aangegeven te gebruiken.

- A: 'Hé daar, jij daar' - Peppi en Kokki tune
- B: 'Give a Little Whistle' - Pinocchio (Walt Disney) - Washington & Harline
- C: 'Het Schoollied' ('The Liberty Bell' of 'The Monty Python Theme') - Sousa
- D: 'Tomorrow' - Annie - Strouse en Charmin
- E: 'Look what happened to Mabel' - Mack and Mabel - Jerry Herman
- F: 'Send in the Clowns' - A Little Night Music - Sondheim
- G: 'Het Schoollied'
- H: 'It's the Hard-knock Life' - Annie - Strouse en Charmin
- I: 'Suddenly Seymour' - Little Shop of Horrors - Ashman en Menken
- J: 'Altijd is Kortjakje ziek'
- K: 'Tomorrow' - Annie - Strouse en Charmin
- L: 'I Don't Need Anything But You' - Annie - Strouse en Charmin

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

De Herberg van Pumpernickel - Beieren

Volledige toneel. Linksachter is de trap naar de eerste verdieping van de herberg, met ernaast een klapdeur met het bordje 'Keuken' erboven. Middenachter is de hoofddeur waar diverse bordjes boven kunnen hangen. Op het moment hangt er het bordje 'Herberg Pumpernickel'. Rechtsachter is er een raam waardoor de lucht zichtbaar is en er is nog een deur waar het bordje 'Laboratorium' boven hangt. Rechts is er een bar die, later in de scène, tevens als receptie dient. Op de bar staat een bordje 'Happy Hour'. Het decor van de openingsscène is typisch Duits en moet helder en opgewekt overkomen. Naast de keukendeur hangt een spiegel aan de wand. Overal hangen bordjes met diverse teksten zoals: 'Drinken op de pof? Nein! nee! non! no!', 'Het tafelkleed is geen servet - de directie', 'Kamers te huur', 'Uitsluitend à contant', 'Menu - dagschotel - slakkentaart - zoete en zure kool - Bradwurst'.

De dansers en het koor zijn gekleed als Duitse boeren. Tijdens de openingsscène staat Herr Pumpernickel achter de bar pullen bier te tappen. Heidi brengt de pullen bier naar de klanten. Frau Pumpernickel en Frankie komen de keuken in en uit met borden eten voor de klanten. Kodak loopt er restjes bedelend tussendoor.

Lied A

(spelers en Koor. Begintune Peppi en Kokki)

Hé daar! Jij daar!
Leuk dat je hier bent
We gaan zo beginnen
Zoek maar een stoel
Ga lekker zitten
Je zal wat beleven
Lachen en brullen
Het mag allemaal
Tarata
Hé daar! Jij daar!
Hé daar! Jij daar!

(de muziek gaat verder met een kort dansje - een dijenkletser. Het liedje is afgelopen. De dansers gaan af. Frankie en Heidi komen naar voren en maken een buiging. Het koor gaat onverstoord door met eten en drinken. Kodak ligt ergens onder een tafel. Herr en Frau Pumpernickel pakken een bezem, dweil en emmer. Ze gaan naar Heidi en Frankie toe)

Herr Pumpernickel: *(geeft de dweil en de emmer aan Frankie)* Zo kan het wel weer - terug aan het werk jullie.

Frau Pumpernickel: *(geeft de bezem aan Heidi)* Inderdaad... Ik wil dat het hier aan alle kanten blinkt.

Herr Pumpernickel: Hier is een emmer met sop...

Frau Pumpernickel: Eerst veeg jij de puinhoop op...

Herr Pumpernickel: En jij dweilt er achteraan...

Frau Pumpernickel: Dan ga je de glazen doen...

Herr Pumpernickel: En wat je breekt dat kost je poen...

Frau Pumpernickel: Daarna de tafels, stoelen, bar en krukken...

Herr Pumpernickel: En de keuken. Gaat dat lukken?

Frau Pumpernickel: Graag voor het ochtendeten klaar...

Samen: En wij helpen niet. Bekijk het maar. *(ze lachen. Herr Pumpernickel gaat terug naar de bar en wisselt het bordje 'Happy Hour' om met het bordje 'Receptie'. Daarna telt hij de kas met hulp van een enorme rekenmachine. Frau Pumpernickel gaat af naar de keuken)*

Frankie: *(maakt een kniebuiging)* Jawel meneer. Jawel mevrouw!

Heidi: Oh, Frankie, ik ben zo moe.

Frankie: Kom op, Heidi, we zijn zo klaar. Jij begint met het vegen van de trap en dan doe ik de vloer alvast.

Herr Pumpernickel: *(schreeuwt)* En een beetje rap graag!

Heidi & Frankie: Jawel, Herr Pumpernickel! *(Heidi verdwijnt de trap op)*

Frankie: *(linksvoor)* Chagrijn! *(begint de vloer te dweilen en ziet dan het publiek)* Oh, hallo... Ik had jullie niet gezien! Komen jullie naar de voorstelling kijken?

Publiek: Ja!

Frankie: Dat is leuk van jullie. *(tegen iemand op de voorste rij)* He... wil je je troep niet op de grond gooien. Je bent hier niet thuis! *(tegen het voltallige publiek)* Jullie zijn namelijk in Duitsland. Beieren om precies te zijn. Wij houden hier van netjes en vlekkeloos schoon. Zelfs de duiven moeten hier ondersteboven vliegen! *(zwaait de stok van de dweil over zijn schouder)* Welkom in de herberg van de Pumpernickels! *(hij wijst naar Herr Pumpernickel)* Dat is de eigenaar... Herr Pumpernickel is zijn naam. *(geheimzinnig)* Zal ik

jullie eens een geheim verklappen? (*rechtsvoor*) Maar zeg niet dat je het van mij hebt gehoord. (*fluistert hard*) Hij is de gemeenste, gierigste, ouwe gek van heel Beieren! Voor geld doet hij alles. Hij zou zelfs zijn oma... oh, nee... die heeft hij al verkocht! Hij is zo een krent dat hij niet eens schoenen koopt. Hij schildert gewoon zijn voeten zwart en rijgt veters tussen zijn tenen. (*vanuit de keuken komt Frau Pumpernickel op met een dienblad en ze loopt naar de tafels*) Dat is Frau Pumpernickel, zijn vrouw. Ze passen goed bij elkaar, die twee... Hij verdient geld en zij geeft het uit. Ze heeft zo'n enorm gat in haar hand, dat het helemaal gaat tochten als zij in de kamer is. (*Frau Pumpernickel gaat weer terug naar de keuken. Herr Pumpernickel gaat achter Frankie staan. In de ene hand heeft hij zijn rekenmachine en met de andere propt hij geld in zijn zakken*) Haar favoriete boek is een chequeboek. Als ze er eenmaal aan eentje begint, legt ze het pas weg als het uit is! (*hij draait zich om en moffelt de dweil in het gezicht van Herr Pumpernickel. Een trommelslag*) Oeps!

Herr Pumpernickel: Wat doe jij nou?

Frankie: Even uw voorhoofd afnemen. (*tegen het publiek*) Die kerel hoort altijd alles!

Herr Pumpernickel: Tegen wie praat je?

Frankie: Ik vertel even tegen de jongens en meisjes hoe aardig u bent.

Herr Pumpernickel: Jongens en meisjes? (*tuurt naar het publiek*) O, ja. Er zijn er een hele hoop. Gut, gutter, gutst! (*telt blij de koppen*) Eens kijken. Driehonderd mensen. (*hij gebruikt de rekenmachine*) keer twee euro per kaartje - dat is zeshonderd euro! Ha! Ha! Ik ben stinkend rijk!

Frankie: Dat stinken klopt wel!

Herr Pumpernickel: Brutaal nest!

Frankie: Ik bedoel... er zijn dan wel driehonderd kinderen, maar ze hebben niet allemaal betaald voor hun kaartje.

Herr Pumpernickel: Niet betaald??

Frankie: Er is een hele groep weeskinderen vanavond aanwezig.

Herr Pumpernickel: Weeskinderen.

Frankie: (*gevoelige muziek. Droevig veegt hij zijn gezicht af met een theedoek*) En dan is het nog bijna Kerstmis ook. En die weeskinderen hebben geen papa's en mama's om kaartjes voor ze te kopen. Ach!! (*muziek stopt*)

Herr Pumpernickel: Dus ze hebben geen vader en moeder? Nou en?

Frankie: (*schrikt*) Dus hebben we ze gratis binnen gelaten!

Herr Pumpernickel: (*keert Frankie de rug toe en tiert tegen het publiek*) Gratis! Gratis! Moet ik jullie eruit komen donderen? (*vanuit de*

keuken komt Frau Pumpernickel op met een grote hoed. Ze kijkt in de spiegel en zet de hoed op

Frankie: *(moedigt het publiek aan)* Boe!!

Publiek: Boe!!!

Herr Pumpernickel: En wat de rest betreft... iedereen die betaald heeft voor zijn kaartje mag blijven en van de voorstelling genieten. En als je er niet van geniet... jammer dan, want geld teruggeven doe ik niet!

Publiek: Boe!!!

Herr Pumpernickel: *(sputtert)* Weeskinderen!! Walgelijk... een stelletje nutteloze uitzuigers...

Frankie: *(doet voor hoe hij de emmer water over Herr Pumpernickel heen zou kunnen gooien. Tegen het publiek)* Zal ik het doen?

Publiek: Ja!

Herr Pumpernickel: Bloedzuigers... parasieten... ze denken dat het geld op mijn rug groeit...

Frankie: *(pakt de emmer op)* Eén! Twee! Dr...

Frau Pumpernickel: En wat ben jij van plan, mannetje?

Frankie: *(laat geschrokken de emmer zakken)* Niets, Frau Bumpersticker.

Frau Pumpernickel: *(geeft hem een klap)* 'Pumpernickel!' Aan je werk jij! *(Frankie gaat linksvoor verder met dweilen)* Dag, honnepon! *(ze kust Herr Pumpernickel)*

Herr Pumpernickel: Dag moppelief!

Frau Pumpernickel: Riep iedereen boe tegen je, schat?

Herr Pumpernickel: Het is 'wees lief voor wezen' week... en ze denken dat ik niet lief ben!

Frau Pumpernickel: *(tegen publiek)* Maar dat is niet waar. Wij zijn heel lief voor weeskinderen.

Frankie: *(moedigt het publiek aan)* Helemaal niet!

Herr en Frau Pumpernickel: Wel waar! Wel waar!

Frau Pumpernickel: Stop! Schei uit! Wij zijn wel aardig en ik kan het bewijzen! *(roept bot naar boven)* Heidi!

Heidi: *(boven aan de trap met de bezem)* Ja, Frau Pumpernickel?

Frau Pumpernickel: Kom onmiddellijk beneden! *(Heidi komt de trap af)* En een beetje rap! *(Heidi versnelt)* Hup - hup - hup!

Frankie: *(tegen publiek)* Zeg allemaal maar 'hallo' tegen Heidi. *(zwaait naar Heidi)* Heidi, hai!

Allen: Ho-di-ho.

Frau Pumpernickel: Dat werd wel eens tijd. Waarom duurde het weer zo lang?

Heidi: Sorry, Frau Pumpernickel, ik verzwikte mijn enkel.

Herr Pumpernickel: Wat een waardeloos excuus! *(ze lacht)*

Frau Pumpernickel: Nou, Heidi, vertel al die jongens en meisjes eens over je vader en je moeder!

Heidi: *(treurig)* Maar ik heb geen vader en moeder!

Frankie: Ach!!

Frau Pumpernickel: *(tegen het publiek)* En? Wat zei ik? *(wijst naar Heidi)* Een weeskind! *(tegen Heidi)* Vertel ze maar hoe lief we voor je zijn.

Heidi: *(plichtmatig)* U bent erg lief voor me!

Frau Pumpernickel: Doe dat eens zoals het hoort!

Heidi: *(kniebuiging)* U bent erg lief voor me, meneer en mevrouw!

Frau Pumpernickel: Dat is beter. *(tegen het publiek)* Nou tevreden? *(tegen Heidi)* Mooi, dan kan je nu de tafels gaan afruimen.

Heidi: *(kniebuiging)* Dank u wel, Frau Bumpersticker. *(ze begint de tafels af te ruimen)*

Frau Pumpernickel: Voorzichtig! *(tegen haar man)* Hoeveel hebben we vandaag verdiend, liefste?

Herr Pumpernickel: *(haalt de bankbiljetten en een zakdoek te voorschijn)* Achthonderdvijfenzestig euro en drieënzestig cent... en een volgesnoten zakdoek.

Frau Pumpernickel: Een volgesnoten zakdoek?

Herr Pumpernickel: Ja, iemand heeft hem laten vallen. Het leek me een leuk kerstcadeautje voor Heidi.

Frau Pumpernickel: Ach, wat ben je toch een schat. Je bent de liefste, slimste en beste herbergier in heel Beieren.

Herr Pumpernickel: Ik doe mijn best. Ik doe mijn best. *(Frankie gaat naar de deur en verandert het naambord in 'Nickelpumpers'. Heidi gaat af naar de keuken, gevolgd door Kodak. Frankie dweilt verder)*

Frau Pumpernickel: O, ik vind het zo spannend... vandaag komt Prins Ludwig hier in de stad! Ik moet meteen een nieuwe hoed gaan kopen! *(ze grist Herr Pumpernickel een bankbiljet uit zijn handen. Herr Pumpernickel probeert het biljet terug te krijgen)* Hoeden zijn veel te duur. Die kan ik niet betalen.

Frau Pumpernickel: Natuurlijk wel. We zijn toch getrouwd?

Herr Pumpernickel: Ja, ik ben met jou getrouwd en jij bent met mijn portemonnee getrouwd!

Frau Pumpernickel: Tot straks. *(gaat af door de hoofdingang)*

Herr Pumpernickel: *(gaat haar achterna)* Geef me mijn geld terug! Het is niet eerlijk! Kom terug... *(gaat af)*

Frankie: *(staat op en pakt de emmer op)* Net goed voor die ouwe vrek! Nou, die vloer is klaar! *(gaat naar de receptie)* Dan ga ik nu de kelder maar schoonmaken... hé, wacht eens even... ik heb mijzelf nog niet

voorgesteld, toch? *(zet de emmer neer)* Ik ben Frankie. Hallo jongens en meisjes!

Publiek: *(zwakjes)* Dag, Frankie!

Frankie: Durven jullie niet. Ik zei 'Ik ben Frankie. Hallo jongens en meisjes!'

Publiek: DAG FRANKIE!

Frankie: Prachtig! Alleen vrienden mogen me trouwens Frankie noemen. Verder moet iedereen mijn volledige naam gebruiken: Frank N. Stein. *(korte stilte)* Nee, nee, nee... niet die Frankenstein. Ik zie er toch niet uit als een lelijk, groot monster met moeren en bouten door zijn nek? Wie zei er 'Ja'? Nee, ik heet Frank N. Stein. De N. staat voor mijn tweede naam. Ik kom uit een wereldberoemde familie. Mijn oom in China heeft een heel groot deel van de wereld in handen. Jullie kennen hem vast wel: Wu Stein. Dan heb je mijn broer nog - hij is het genie van de familie... Ein Stein. En mijn malle zuster Fielie Stein. En volgens sommigen inderdaad ook mijn naamgenoot. Ja die. Frankenstein! Nou, ik ga maar weer door met mijn werk. *(tilt de emmer op)* Gadver, dit water is vies... dat gooi ik maar weg. *(tilt de emmer op en maakt zich klaar om het richting het publiek te gooien)* Buk je op tijd? Eén! Twee! Twee en een half! *(laat de emmer zakken)* Laat ik dat maar niet doen... daar is al een meisje onder haar stoel gekropen! *(tilt de emmer op)* Ik deed maar alsof! Ik ga jullie nat gooien. *(plotseling tegen een ander deel van het publiek)* Ik ga jullie nat gooien! *(hij gooit de inhoud van de emmer naar het publiek en de zilverkleurige serpentine eruit)* Ha! Ha! In de maling genomen! Tot later! *(hij gaat af)*

Kespjes: *(komt op door de hoofdingang)* Maak plaats, maak plaats voor Zijne Koninklijke Hoogheid, Prins Ludwig van Beieren. *(prins Ludwig komt op en begint meteen een toespraak voor te lezen van een rol papier die hij bij zich heeft)*

Ludwig: Trouwe onderdanen, bevolking van Beieren, hoort mij allen... *(Kespjes kucht om Ludwig beleefd te onderbreken)* ...Ik kom uitsluitend met slechte tijdingen, goed nieuws heb ik niet... *(Kespjes kucht harder)* ...Het nachtelijk kwaad is opgestaan...

Kespjes: Hoogheid?

Ludwig: En het goede... Wat is er?

Kespjes: Hier is niemand, Hoogheid!

Ludwig: Werkelijk? *(houdt een monocle voor en kijkt rond)* Wel verdikke! *(loopt zenuwachtig heen en weer, gevolgd door Kespjes)* Waar is iedereen? Dit is een zaak van leven en dood! *(plotseling stopt hij en Kespjes botst tegen hem aan)* Oef! Nou, sta daar niet te staan! Ga iemand zoeken!

Kespjes: Jawel Hoogheid. *(loopt naar de receptie)* Uwe Hoogheid, er staat hier een bel.

Ludwig: Waarom gebruik je die dan niet? *(Kespjes belt en Heidi komt op uit de keuken. Ze droogt haar handen aan een handdoek)*

Heidi: Hallo, kan ik u helpen?

Kespjes: We moeten onmiddellijk de eigenaar spreken... het is een zaak van leven en dood.

Heidi: O, jee. Ik ben de enige hier. Iedereen is weg om prins Ludwig te verwelkomen.

Kespjes: Maar prins Ludwig is hier!

Heidi: *(kijkt rond)* Waar dan?

Ludwig: Ik ben prins Ludwig.

Heidi: Oh. Sorry, Uwe Majesteit... ik herkende u niet. *(ze knielt)*

Ludwig: Dat geeft niet. Je hoeft niet te knielen. Kom, dan help ik je overeind. *(hij geeft haar een hand en ze komt omhoog.)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto